

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XII, бр. 56 (735)

Търново, четвъртък, 10 май 1956 г.

Цена 20 ст.

ЗА ПОВЕЧЕ ИКОНОМИИ В ТРАНСПОРТА

Нашият транспорт денонощно превозва големи количества руди, въглища, памук и други суровини и готова промишлена продукция, храна, строителни материали по цялата страна. Транспортните разходи, направени за тези превози, влизат в себестойността, а оттам и в продажната цена на стоките. За някои масови превози, като въглища, руди, храна и други, тези разходи достигат до 20-30 и повече процента. Затова борбата за намаляване себестойността на превозите е пряко свързана с борбата за намаляване себестойността и цените на стоките за широко потребление.

Наред с повишаване производителността на труда, голям източник за намаляване себестойността на превозите е икономията на материали и средства. Относително тегло на материалните разходи в ж. п. заводи и автомобилостроените работилници надвишава 50 на сто, а разходите само за горивната енергия за локомотивите, моторите и автомобилите средно от 16-20 на сто.

Като се знае, че транспортът е най-големият консуматор на въглища, течни горива и смазочни материали, ясно е какво голямо значение за цялото народно стопанство има въпросът за тяхното икономическо разходване. Ако в ж. п. транспорт се намали разходът на въглища само с 1 грам на произведен бруто тонове метър, то получената годишна икономия е напълно достатъчна за отоплението на един град с 12,000 жители.

Тези огромни резерви трябва добре да бъдат използвани и оползотворени.

Присъединявайки се към призива на групата чедни предприятия, всички колективи на транспортните работници в окръга разгръщат още по-широко борбата за икономия. През първото тримесечие някои от тях, като ж. п. гара Г. Оряховица, Върбаново, Трявна, товарна гара Г. Оряховица, УАТ — Севлиево и други дадоха много повече от обещания икономии. Тези постижения трябва да се укрепват и разширяват.

Въпреки постигнатите успехи, общите резултати от работата в транспорта през миналата година и първото тримесечие на тази година показват, че големите резерви, които съществуват за икономия в транспорта, не се използват добре. През миналата година ж. п. управление Г. Оряховица работи с 12 локомотиви в повече от плана, за което бяха направени над 9 милиона лева преразход. Главно поради недостатъци в организацията на работата, управлението изплати значителни суми за извънреден труд и за неупълнено работно време. Тези и някои други причини попречиха на управлението да изпълни плана за печалбата, поради което народното стопанство бе лишено от 20 милиона лева планирани натрупвания.

Тези недостатъци продължават и сега. През първото тримесечие локомотивно депо Г. Оряховица направи големи преразходи за гориво. УАТ — Севлиево, макар общо да преизпълни обещанието си, от рейсовите коли и камioane „Чепел“ дава над 4 тона гориво преразход.

Резултатите в ж. п. транспорт могат да бъдат съвсем други, ако всички

ПЪРВЕНЦИ ПРЕЗ ЧЕТИРИМЕСЕЧИЕТО

Трудово-кооперативни земеделски стопанства в окръга надолзи по над 500 литра мляко средно от фуражна крава през първото четиримесечие на 1956 година:

1. ТКЗС в с. Гарван, Габровско — по 799 литра; 2. ТКЗС в с. Миндя, Еленско — 697 литра; 3. ТКЗС в с. Правда, Г. Оряховско — 617 литра; 4. ТКЗС в с. Водолей, Търновско — 615 литра; 5. ТКЗС в с. Росница, Павликениско — 605 литра; 6. ТКЗС в с. Поликрайще, Г. Оряховско — 571 литра; 7. ТКЗС в с. Върбовка, Павликениско — 553 литра; 8. ТКЗС в с. Добри дял, Г. Оряховско — 545 литра; 9. ТКЗС в с. Градина, Търновско — 529 литра; 10. ТКЗС в с. Джумуница, Г. Оряховско — 517 литра; 11. ТКЗС в с. Горско ново село, Г. Оряховско — 510 литра; 12. ТКЗС в с. Керек, Дряновско — 506 литра мляко.

Съревнованието продължава

В първомайското съревнование работническият колектив при ф-ка „Стоян Бъчваров“ в Севлиево постигна значителни успехи в изпълнението на обещанията си. Сега всички работят с още по-голям ентузиазъм. От снимките личи с колко голямо старание работи всеки на своя пост. Най-добрите в професията чузунолярият Юсеин Дараджиев, младият стругар Димитър Христов Христов, струарят Недялко Петров, полирчикът Антон Банчев — всички работят съзнателно в усвояването на новите производствени. На двора майсторът на смяна Ракавов монтира мотори към пращалките.

Снимки: З. Тефикаков

За честта на фабричната марка

На Пловдивския международен мострен панаир, в София, на международните мострени панаири и изложби посетителите продължително се задържат пред щандовете и витрините, в които са изложени платове с надпис „Произведено във ф-ка „Ангел Къчев“ Трявна“.

Вниманието, с което се удостоверява продукцията на това предприятие, златният медал, който бе връчен на колектива за висококачествените платове изложени на Пловдивския мострен панаир, не главозамяха работниците и инженерно-техническите кадри.

— Аз съм тъкачка на дамски манта. Винаги когато застана между поверните ми два стана, започвам работа с мисълта на магазините да намеря само хубави и висококачествени платове.

В тези думи на Мошката Къчева се крие не само добро желание. Както профгрупата, която тя ръководи, така и целият фабричен колектив пред предстоящия IV конгрес на профсъюзите прилага всички сили за висококачествена продукция. От началото на годината до сега тя редовно изпълнява личния си план.

За нейния принос в общите усилия на фабричния колектив, за първото тримесечие е удостоена със значката „Отличник“ на Министерството на леката и хранителната промишленост и парична награда в размер на една брутна месечна заплатата.

Ив. Колев

ТЪРЖЕСТВО НА ДРУЖБАТА

„Кръвта на героите от Шипка Плевен, Драва циментараха навън животновода българи-съветска дружба“. Под такъв лозунг в неделя, 8 май т. г., в с. Златарица, Еленско бе устроено тържество в памет на падналите около Златарица руски бойци-освободители. От площада голямата колони от ученици, младежи-членове

на ДСНМ, членове на ДОСО, трудещи се, начело с духовна музика, знамена и цветя, се отпрати към руския паметник в местността „Полново бърдо“.

Тук са паднали седем души руски воители, загинали изтеглянето на българското население към Търново. За делото на априлци, за великия подвиг на нашите освободители, за боевете около Златарица и Марян, Еленско говори др. Стефан Капарашев.

С коленичане и едноминутно мълчание бе почетена паметта на загиналите.

Ученически хор изпълни революционни и възрожденски песни. Положиха се венци.

Ст. Брезински

Подготовката за преброяването на населението и жилищния фонд започва

Преброяванията на населението са едни от най-старите статистически наблюдения.

У нас последното преброяване на населението бе извършено през 1946 година, за което бе използвана старата методология и преброятелна документация. Поради това получените данни страдаху от редица съществени недостатъци, особено по въпроса за класовата структура на населението и неговото разпределение по занаяти и др.

При подготовката на новото

преброяване, което ще се извърши на 1.XII. 1956 година, трябва да се изхвърли старото, негодното и да се използва хубавото, ценното.

Както е известно броят на населението в отделните селища постоянно се мени. Изменения, породени от бързото развитие на производителните сили у нас настъпили и в нашата икономика. Създадоху се нови отрасли на промишлеността, появили се нови занаяти и др. На основа на тези икономически изменения се промени и класовият състав на населението. Сериозни изменения настъпили и в селото главно в резултат на колективизирането на селското стопанство.

Всичко това наложи да се организира и проведе ново преброяване на населението, с нов инструментариум и програма. Единствената цел е: данните, които ще се получат, да бъдат ползувани за направя всестранна характеристика на нашето население, т. е. на станалите изменения в социалното му, икономическо и културно положение.

Новото преброяване на населението е преди всичко задача на окръжния, околийските и мест-

ните народни съвети, на окръжното статистическо управление и на околийските и градските инспекторати по статистика. Първата подготвителна работа, свързана с преброяването, е да се номерират дворните места.

За правилното провеждане на тази задача Централното статистическо управление при Министерския съвет издаде специална наредба, която чрез околийските народни съвети е изпратена по всички селски народни съвети, които ще извършат номерирането.

От правилното и срочно провеждане на номерацията и съставяне на списъците в отделните населени места зависи ще се постигне ли пълно преброяване и пресичане на всяка възможност за пропускане на отделни семейства. За това е нужно хората, които пряко ще извършат номерацията, да се запознаят добре със задачата си, а изпълномите на народните съвети да контролират всекидневно изпълнението на задачата.

Йордан ЦАНЕВ

околийски инспектор статистик Г. Оряховица

ЕКСКУРЗИЯ НА ПЪРВЕНЦИТЕ ОТ ТКЗС

На 2 май кооператори от ТКЗС в с. Хирево, Севлиево заедно с работници от шефствувашото предприятие — УАТ клон Севлиево направиха еднодневна екскурзия. Те посетиха кооперативното стопанство в с. Слатина, Ловешко, което е едно от най-добрите в страната. Разгледаха стопанския двор животновъдните ферми и др. Посещения послужиха като обмяна на опит, за да могат хиревските кооператори да се борят за по-нататъшно укрепва

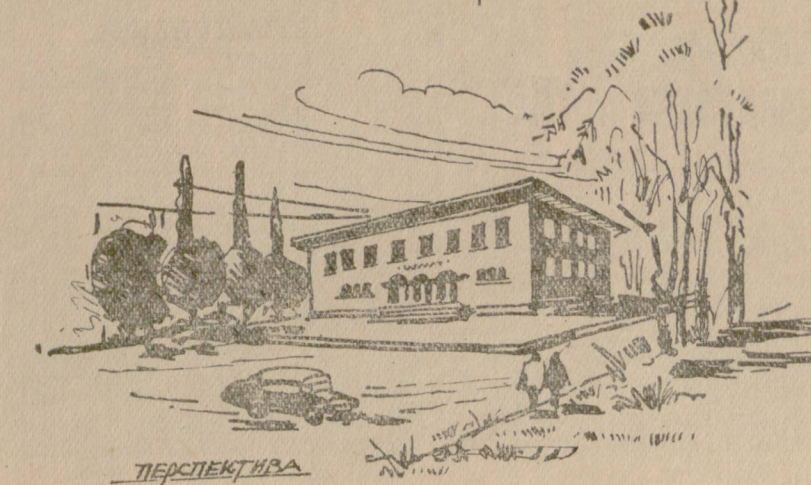
не на своето стопанство, по примера на кооператорите от село Слатина.

След това екскурзиантите посетиха и гр. Плевен. С интерес разгледаха местността „Кайлъка“ и други забележителности на града.

Тази съвместна екскурзия ще допринесе за още по-голямо здравяване на връзките между работниците от УАТ и кооператорите от селото.

Иван Върхаров, дописник

СЕЛО ДРЕНТА ЩЕ ИМА НОВО ЧИТАЛИЩЕ

Село Дрента, Еленско е стигнуло в китния Еленски балкан. Отокъснато от културен център, населението отдавна мечтае да си построи читалище, което да задоволява културните му нужди. Длава при Народната власт, с помощта на държавата, по инициатива на местния народен съвет и със средства и труд на населението

се пристъпи към осъществяването на тая мечта.

Проектите са вече към привършване. Строежът започва през месец май. Населението с ентузиазъм участва при набавянето на основните материали. Осигурени са вече: камък, тухли, пясък, чакъл, дървен материал и други. Сградата е разположена на спо-

коен площад и ще оформи културно административен център на селото. Тя ще съдържа: салон с 250 места, сцена удобна за представяне на спектакли и от гостуващи по-големи ансамбли. Към сцената има помещение за декори и две стаи за артисти.

След предверието следва удобен касов вестибюл, към който са: гардеробът, бюфетът, и касата. Тук има пряка връзка със салона и фойето, което е достатъчно голямо, за да се използва за малка лекционна зала.

От входния вестибюл посредством красиво стълбище, се отива на втория етаж. Тук има голяма читалища, библиотека, канцелария. От тука се отива на балкона, който съдържа 60 места. Устроена е удобна кинокабина със склад за филми.

Кокетна ще бъде читалищната сграда, проектирана в национален стил. Около нея ще се създаде малък парк, който в почивни и празнични дни ще бъде отласан от щастливия глч на почиващи след упорит труд дренчани.

Голяма е радостта на дренчани. Тяхната мечта ще бъде скоро действителност!

Текст и скица:

арх. Н. СЕРГЕЕВ

НА БОРБА С ГЪБОТВОРКАТА!

Миналата година в районите на много села от Дряновска околия се появи в голям размер гъсеницата на пеперудата гъботворка, която причини пълно обезлюдяване на голям брой горски и овощни дървета.

През зимата и пролетта на тази година се предприе изчистване на горите и овощните дървета от личните купчинки на гъботворката. Въпреки основното прощиване, в горите се забеляза масово излюпуване на малките гъсеници и сега в околията почти няма сливово и ябълково дърво, по което да няма гъсеници.

Преценявайки голямото поражение, което листоядните гъсеници нанасят на овощните дървета и за спасяване на очертяващата се добра реколта от унищожаване, ОНС в гр. Дряново организира повсеместно борба с тези опасни неприятелите. Всеки овощар прави преглед на овощните си дървета и при откриването на гъсеници веднага предприема борба за тяхното унищожаване.

Първи започнаха борбата с гъботворката кооператорите от ТКЗС в с. Длъгня. Те са направили над 10,000 овощни дървета. Не изостават в тая задача и труженниците от селата Маноя и Керек. Стопаните от с. Гостилица са направили над 12,000 овощни дървета. До 7 май общо в околията са направили и направени против гъботворката и другите листоядни гъсеници над 97,000 овощни дървета.

За довеждане до край на борбата с гъботворката околийският народен съвет на съвещание с председателите на МНС набелязва мерки за унищожаването на гъботворката и другите листоядни гъсеници в овощните градини и възможно най-голямо унищожаване на същите в горите. За тази цел се обявява седмична за борба с гъботворката, като в акцията се включва цялото население, включително и учащата се младеж.

Зл. Златев, агроном

ТАКА ЩЕ БЪДЕ...

Жаркото слънце се скрива зад хоризонта. Последните му лъчи, като снопчета златни пръчици озаряват кълбестите облаци.

В парка влиза строен тракторист с другарката си. Те вървят между алетите, а около тях на пейките са насядали кооператори и кооператорки и весело разговарят. От стройните кипариси и зелени чешмири лъха свежест. Пред бюфета са насядали мъже и се черпят. Върху площадката под звуците на музиката танцуват двойки...

Така ще бъде из парка, който се оформя сега в с. Полски Сеновец, Търновско. В него сега се правят алетите.

Григор Попов

Гости на Търново

В тези дни историческият град Търново посещават десетки групи екскурзианти. През последната седмица града посетиха 3,605 екскурзианти-ученици, студенти, военнослужащи и други.

Завчера в града гостуваха скъпи гости от братска Полша — Феликс Парнел, балетмайстор и Мария Манкевич — журналистка. Те идват в България като гости на Комитета за културни връзки с чужбина.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Партийните организации да помагат по-близо на младежите в ТКЗС

В редица селища на Павликенска околия партийните бюра правилно оценява, че при по-близо и конкретно ръководство и помощ на организациите на ДСНМ младежите могат по-добре да се включат в работата на ТКЗС. Бяха проведени съвместни заседания на партийните бюра, дружествените комитети на ДСНМ и селските комитети на ТКЗС по решението на V пленум на ЦК на ДСНМ. В резултат на това през тази година в околията са изградени 49 младежки звена срещу 16 през 1955 година, от които само в района на МТС Караисен 33.

През зимата младежите се включиха в извозването на оборски тор. В с.Паскалевец някои кооператори казваха, че през зимата в студ не може да се извозва тор. Членовете на ДСНМ Станчо Петков и Велико Николов го опровергаваха със своя труд. Те първи започнаха да извозват тор на зачислените площи на младежите. Виждайки това, кооператорите, които имат зачислен добитък, последваха примера им. По блоковете бе развърлян 1,737,000 кг оборски тор. Немалка помощ оказаха и механизаторите от младежката тракторна бригада в с. Варана с бригадир Никола Иванов Николов. През зимните дни бригадата извози над 700 тона оборски тор.

Голям интерес проявиха младежите за засяване на хибридни култури. При план 3,000 декара хибридна царевица в околията е засята над 3,100 декара, по-голямата част от които са посевени на младежките звена. Тази година членовете на ДСНМ направиха повече торови саксийки. Дружеството на ДСНМ в с. Сломмер организира денонощна работа за правене на торови саксийки. За добра организация в тази кампания това дружество е награждено с грамота от окръжния комитет на ДСНМ.

На високо агротехническо равнище се извърши сеитбата на пролетните култури в с. Горна Липница. Добра организация беше създадена и в квадратно-гнездовата сеитба на сълногледа и царевицата.

Младежи в конфермата

Студена пролетна сутрин. Улиците на селото са още безлюдни. На места, обаче, отдавна е започнал работният ден. В една от постройките в стопанския двор на ТКЗС „Д. Благоев“ от с. Лозен, Г. Оряховско проблява електрическа светлина. Надниквайки вътре — усещане за работата. Тук са петимата младежи-кооператори — Стоян Пейчев, Желязко К. Желязков, Стефан Димитров, Йордан Николов и Димитър Андреев. Те отдавна са се съблудили и започнали работата. В широкия обгор са настанени 60 малки кончета и единствен кон за езда. Край тях е обживено. Младежите гледат изчистват конете и кончетата, гледат настийката, зареждат в яслите нова храна, закарват ги на волонери. Всеки от гледателите с особено старание се грижи за почистването и доброто отглеждане на поверените му животни. И затова, когато влезеш в тяхната конферма, забелязваш чистота, бодри и окърванени кончета с лъсната козина, под-

Радостта на леяра

Завършването на работния ден в цеховете на промкомбината „Иван Йонков“ в Трявна отдавна бе оповестено с мелодичния звън на едно парче от релса, което портнерът бай Христо акуратно биеше.

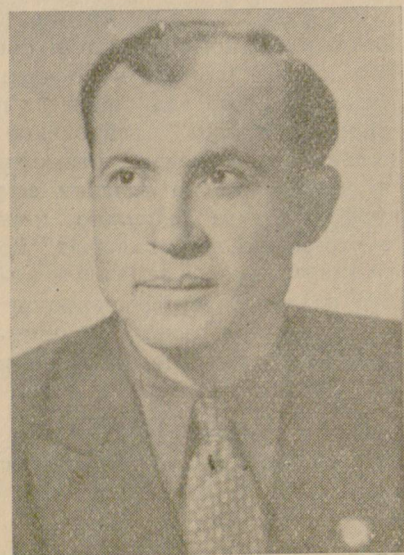
Впреки сигнала, и този път леярът Ганю Кънев не се прибира у дома си, а остана да подреди едно-друго в леярната за утрешната отливка, което той по стар навик обичаше да върши вместо младежите, а след това се залови да огледа малко пръст за една пробна форма. От няколко дни вече се мъчеше да намери нов начин за отливането на етеритовите свързки от чуугун, което бе дало възможност на промкомбината да усвои това производство без всякаква реконструкция, или други кадрови промени, обаче това не му се удаваше.

Ляло се мъчи Ганю да плъзни и набива пръстта в касите. Обръща модела на всички възможни в практиката страни, но резултат нямаше. Непосле не достигаше в пробата. Ако даше разпределителната линия към периферията на алуминиевия пръстен на флапета, не можеше да извади модела, ако я даше в средата — събиране се формата...

Какво липсваше? Как да постигнат? Той седна замислен в рокавата пръст, като почукваше с ланчетката върху зарубялата от дългогодишната работа ръка.

— Не! Това е възможно и ще стане, — изрече гласно мислята си той. — Вторият начин е добър, трябва само още малко да се помисли върху него. Той обряза и събори формите и след като почисти хубаво работното си място и прибра инструментите в едно съдче отиде в омивалната да се измие и съблече работния си костюм.

Когато напусна промкомбината, въз се свечеряваше. Подхващаше най-ранният пролетник, който разнасяше шума на близката гора над сълмчалния се град. По улицата са широки крачки и малко привидно напред снажно тяло, леярът бързаше за дома си, където вече го

му вместо думите на лекторите, се въртеше само несполуките от днешната му работа в леярната. Той замислено търсеше причините за неуспеха си ту в модела, ту в технологията на формата и най-после не намирайки друг изход, рехи у дома да се справи с литературата.

Тая нощ прозорецът на Ганювата квартира свети до късно, а той, разтворил една голяма книга по леярство, задълбочено четеше и нещо чертаеше...

На сутринта леярът стана по-рано, отколкото в други дни и след като си напласка лицето със студена вода, облябаше се и излезе, слагайки закуската в джоба си. От мерак по новата рационали-

Дряновският манастир

Приузен в тоя дом самотен, тесен, от урни главолония окръжен, доирин до камък неметно надвесен, на таз река под тайнствената песен, зовал си ти към своя храм свещен.

И бегоможи в празнични премени се спускали от близките села, с души от вира пламенна огрин, на бота само твърдо упования сред черните неволи и тегла.

Така легили множество години, така с молитва болките перля наротът ни по ниви и градини, и чакал е бедата да премине, и мъкиел е злочестия си дил.

Но млада ден на устреми, належи, — част желан на подвиг и борба, наметва робът бранните одежди, сред вихъра на битки и премехи разнася се признания тръба!

Тогаз и тук — сред таз обител свята — замлъкват песни, трети и канон, и вспики, с плам за кървава разплата, пописат се в разгара на борбата след своя смел войвода Харитон.

И девет дни безспирно е вилняла сред тоя рай, развихрена, смъртта, и вража стан отъследе и летала, в пожар стихнене сградата горела, като река е бликала кръвта...

Години много минали са вече от тоз страхотен, бесен ураган, написте зли — стихия ги отвлече, потопят кървав бързо се изтече, и — волел — грейна напист Балкан!

Но тука днес една Светия свети, огрина ти скали, гори, тревни, и всеки ручей, всеки храст и цвете, дори орелът там, от върховете, легенда дивна третено мълви...

Стоян ГЕОРГИЕВ
учител — с. Камен, Г. Оряховско

В СВЕТСКИЯ СЪЮЗ
100 ГОДИНИ БРАЧЕН ЖИВОТ

Влизайки с коне в дагестанския аул Сунбейкент, Шугратски район, ние попитахме едно муртаво, с черни очи момченце, което гичаше с книжки към училището, не знае ли къде живеят Ахмед Адамов и Манна Алиева.

— Разбира се, знам! — възкликна момченцето, видимо удивено от нашия въпрос. — Нима е възможно да не се знаят такива старци? Та на тях почти целият аул им е роднина... Зад рекичката има двуетажна къща — там живеят те.

Ахмед и неговата жена Манна бяха в къщи. Старецът, наложен с агнешки калпак и обличен с леко бяло кожухче, пенеше дърва около сайваната, а Манна пещеше в кухнята.

— О, та вие сте още юнак! — възкликнахме ние, обръщайки се към стария планинел.

Ахмед остана бравлата и като се усмихна отговори:

— А не, вече старей, 122 години ме чукаха. Да бихте ме видели преди пет години какъв зидар бях! Големи камъни обрънах!

Ние поседнахме на стъпалата на високата стълба и предложихме на Ахмед цигары.

— Не, никогато с това не съм си губил времето, — каза старецът. — Мота да кажа, че през целия си живот не съм боледувал нито един път.

— А как е здравето на жена ви?

— Не помня и тя никогато е била здрава.

Многогранна е дейността на народните съвети

ГРИЖИ ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО

На сесията на МНС в с. Поликраище Г. Оряховско, състояла се на 24. IV. т. г., тържествено бе закрита отечественофронтиската учебна година. В доклада си за работата на учебните звена др. Никола Данев каза, че най-добре са работили звената с ръководители Еленка Касакова, Здравка Димитрова, Тодорка Коларова и др.

Присъстващите изслушаха доклад на тема: „Хулиганщината и борбата против нея“. Докладчикът особено наблегна на ролята на родителите за възпитанието на децата в дух на патриотизъм, дружба и любов към труда.

Той подчерта, че и в селото има хулигански прояви. Така миналата година трима ученици от V и VI класове са ограбили витрината на лозарската бригада. А тази година младежите Кирил Иванчев и Янко Кюсов са откраднали купони от избата на ТКЗС.

Сесията реши да се организира широка възпитателна работа сред младежите, да се изнесат беседи по всички районни низови отечественофронтиски организации, както и по местната радиоуредба. Набелязаха се и контролни мероприятия в тази насока.

Другарката Нешева, секретар

РАЗГРЪЩА СЕ НАРОДНАТА ИНИЦИАТИВА

Т. Иванчев и Н. Христов

Трудещите се селяни от районите на отечественофронтиските организации в с. Яковци, Еленско са в съревнование. До Първи май завършиха сеитбата. Първи в съвета засяха пролетните култури стопаните от 43-ти избирателен район със съветник Костадин К. Минчев. Стопаните от 45, 47 и 49 райони за два дни напърскаха, варосаха, наториха и окопах над 3,500 броя плодни овощни дръвчета. Засадиха и над 300 броя нови единични черничев дръвчета. Отличиха се другарите Ст. Стоянов, Хр. Мартинов, Д. Пелишанов и др.

Провеждат се и трудодни в селата Вълчевици, Балуджи, Витеци, Шишковци, Донковци и др. за поправка на междуселските пътища.

Стопаните пък от с. Яковци, Бръчковци, Вързливковци и Махалинци превозват стълбове от 15 км разстояние за електрифициране на с. Яковци през тази година.

Провежда се и седмица за хигиенизирането на селищата. До сега са направени над 60 нови помийни ями и др.

И тая година стопаните Иван Ив. Костадинов, Никола Кунсков, Петър Михов и др. от Мартиновци положиха големи грижи за овцевъдството и в момента имат по 20 кг агнета — най-хубави в района на селата ни.

ЗА ТЪРГОВИЯТА И СНАБЛЯВАНЕТО

Райсъветът при гара Г. Оряховица на 26 април т. г. проведе сесия по въпроса за състоянието на търговската мрежа и снабляването на трудещите се в района на райсъвета.

На сесията присъстваха всички съветници, много граждани и отговорници на магазини. Контрольорът по търговията към райсъвета др. Д. Миладинов направил преглед на състоянието, в което се намира търговската мрежа и снабляването на трудещите се в кварталите на райсъвета.

В района на райсъвета магазините се ръководят и снабдяват от пет търговски организации: „Градска търговия“, „Нармаг“, „Наркооп“, ТПК „Славянка“ и „Народен ресторант“. В района няма специализирани магазини, а в повечето от тях се продава всичко — колониал, бакалия, хра-

В ДОМА ЗА СТАРЦИ

С едно смъртно, неопределено чувство тръгнах към Дома за старци в гр. Търново, но още с отварянето на входната врата ме обхвана топло, вълнуващо чувство. Всичко ми говореше, че тук се грижи своята ръка, че няма онай занемареност, която съществуваше до 1948 година, докато приготът не беше държавен.

В приятна обстановка прекарват последните години от своя живот 40 стари мъже и жени от всички краища на окръга. А колко различен е бил миналият им жизнен път! Тук са някогашният учител от гр. Севлиево дядо Иван Цонев, бившият даракчия възфка „Г. Гевев“ в Габрово Никола Ив. Славчев, 96-годишната баба Райна Пенева от Габрово, някогашният търсач на „пастие“ в Америка Александър Киров от с. Росно, Еленско, Михаил Благоев от с. Сухиндол, Павликено и др.

Размахване над главата си големия чугуен флапел.

Леярите надигаха глави и като видяха своя майстор така оживен, оставиха работата си и го заобиколиха. Сега чак им стана ясно защо от няколко дни той беше зариган и мълчалив. Всички го разпитаха, шумяха.

В леярната дотърчаха и директорът, и главният инженер, и технолозите, и други другари, пред които въпросът за етеритовите свързки стоеше през всичкото време безизходно открит.

Няколко ръце си подаваха чугуената отливка, обръщаха я, опипаха я. Чуваха се глъчка и възклицания, които одобряваха работата на леяра.

— Е-е, инженер, какво се каже за качеството на тази отливка, а? — обряза се директорът към младия технолог, поднасяйки му с възхищение свързката. — Струва ми се най-после възпрет е разрешен, а?

— Бай Ганю е вложил голямо старание, другарю директор. Тая свързка няма да минава през стругарната, а само през казана с асфалт и направо за експлуатация — отговори убедително и енергично.

— А бе работата за износ, така да се каже, — намеси се в разговора един млад леяр с мапано от графита елипс. — Ле да можем всички такива да ги изпарваме!

Импровизираното събрание продължи още в тоя дух. Директорът говори за значението на рационализаторството, за ценните качества, за любовността и находчивостта на рационализатора Ганю Кънев, за големите икономии чуугун, който иначе щеше да бъде изхвърлен като негодни стружки, и от работна плата, която би отишла за издръжката на стругарната...

А през това време леярът-рационализатор, като бързеше привично с конци изпаданите си от чернищата ръце, стоеше по средата замислен и само огня, който гореше в очите му, по някакъв особен начин издаваше голямата му радост.

Симеон САВОВ

нителни продукти и зеленчуци. Не всичко, което е необходимо за трудещите се, може да се намери в тях. Имало е случаи, когато граждани само за игли, след като са обиколили всички магазини на гарата да отиват с автобуса в града, или заради една игла за 20 стотинки, те дават и по 1.60 лв за превоз.

Не е добро снабдяването на трудещите се в района на райсъвета и със зеленчуци, с хляб и други продукти. В зеленчуковия магазин, намиращ се в халите, с отговорник Стоил Ганев, бихте намерили колбаси или сирене, но не и зеленчуци. Магазинът за хляб са нехигиенични, превозът на хляба от фурните до магазините става при нехигиенични условия. Почти всички продавачи както на хляб, така и на други съестни продукти, не носят чисти бели работни дрехи.

За съществуването на редица слабости в търговската мрежа по снабдяването на трудещите се са отговорни както ръководителите на търговските предприятия, така и изпълнителите на райсъвета. Последният проявява малко инициатива, не се вслушва много в изискванията и нуждите на трудещите се, не припизва бързо изпълнението на поръченията на избирателите.

Трябва да се отбележи, че на тази сесия, въпреки поканата както писмено, така и по телефона, не присъстваха ръководителите на търговските предприятия. А трябваше те да дойдат, за да чуят мнението на трудещите се за работата на техните магазини, да вземат мерки и изпълнят докрай решенията за създаване на културна социалистическа търговия.

Ив. Петров

ХИГИЕНИЗИРАНЕ НА СЕЛОТО

Малкият читалищен салон в с. Бура, Севлиево е изпълнен с посетители. Те бяха дошли на сесията на МНС. Председателят на съвета др. Иван Марев отчете постиженията и слабостите по време на десетдневния доброволен труд.

Другарят Ботю Пенчев обърна вниманието върху това, че малко се прави за хигиенизиране на селото. Малко хора са засадили дръвчета пред домовете си. Сесията препоръча всеки стопанин да си направи помийна яма.

След това с интерес беше изслушана беседата на д-р Нанков за хигиена в селскостопанския труд и предпазване от заболявания.

Нейко Пенев

За старците Градският народен съвет е отпуснал две хубави светли и хигиенични здания, които се намират в просторен двор, в който са направени красиви цветни градинки, а сред тях пейки за старците.

Държавата не пести средства за създаване на добри битови условия в Дома. На старците се отпускат безплатно горни и долни дрехи. Спалните са обзаведени с легла, нощни шкафчета, гардероби. Навсякъде се поддържа изрядна чистота. Всяка сутрин чистачката Цветанка Стойчева измита стайте. В Дома има баня, в която всяка седмица старците се изкъпват. Храната е разнообразна и питателна.

Старците не прекарват времето си напразно. Те се грижат за цветята в двора, окопават ги и ги поливат. Има и прасета, зайци, кокошки, за които също се грижат.

В Дома за старците се води и разнообразна културно-масова дейност. Има обзаведена библиотека с около 400 тома книги. Едни от най-редовните читатели са Георги Маринов, Никола Славчев, Иван Цонев и др. Уредена е занималня, където се поставят вестници и списания, р нея има и високотворител. Домашин-ръководител др. Г. Делепски редовно изнася беседи, по случай различните празници и събития.

Домът за старци не е чужд и на масовите организации. Кварталната организация на Червен кръст е поела шефството над него. В различните празници червен кръстци посещават старците, изнасят пред тях програми, поднасят им подарци. Посещаваат ги и агитки при училищата.

В Дома за старци в гр. Търново спокойно прекарват старите си хора, които са останали без подкрепа. Ако заговорите с тях, те няма да скрият своята благодарност към Партията и Народната власт, които се грижат за тях.

В. Събев

Въпроси и отговори (По жилищното строителство)

Въпрос: Имам записан заем при Българска инвестиционна банка. Местото, което притежавам обаче е извън чертите на града. Мога ли да получа заем от банката, за да да строя? — Залава Минчо Хр. Минчев, служител в пощата Търново.

Отговор: Не, не можете да получите заем от банката. Последната раздава заеми за строеж само върху регулирана земя. Вземното място е извън чертите на града и следователно не е урегулирано т. е. не представлява парцел.

Въпрос: Имам дворно място в града (Габрово). Там, където е то, за сега не се разрешава строеж, защото планът на града не е уточнен. Ако местото се взема за строеж на други цели, може ли:

а) ГНС да заплати стойността на мястото,

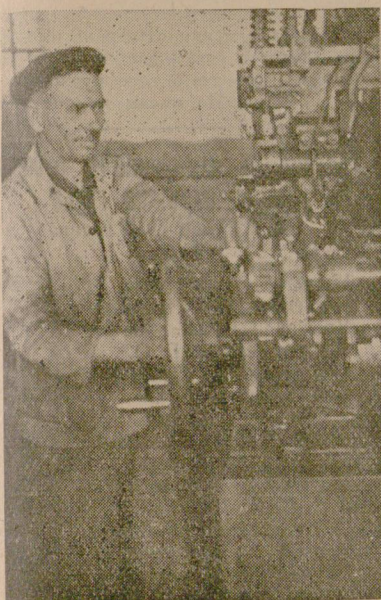
б) има ли право собственикът на мястото да иска по желание от собственика такова на ГНС, като се има предвид, че взетото място е равно и е на център (в района на гр. Габрово)?

Отговор: Към отчуждаване на недвижими имоти на частни лица, съгласно чл. 5 от Инструкцията за приложението на правни актове за отчуждаване на имоти за държавна и обществена нужда (поместена във в. „Известие на Президиума“ бр. 39 от 1954 г.) се прибавя в изключителни случаи за важни нужди на държавата, на кооперациите и на други обществени организации. Съгласно чл. 18 от същата Инструкция се препоръчва за целесъобразно обектът да се отчуждава на собствениците на отчуждените имоти да става с равнопоставен имот, вместо в пари.

Ако лицето има друго жилище, достатъчно за задоволяване на жилищните му нужди (на него и семейството му), обезщетяването става в пари. В случая се взема предвид имотното и семейното положение на собственика на имота, който се отчуждава, притежавал ли той друг жилищен имот, достатъчен ли е последният да задоволи жилищните му нужди и имат ли собственикът и членовете на семейството му други празни дворни места.

Въпрос: Ако искателят за строителство се предпазват от БИВ, че му се отпусна заем, а той не се чувства напълно подготвен и се налага да отложи строежа за няколко месеца, какво трябва да направя, за да искам заем след няколко месеца (отлагане).

Отговор: В тримесечен срок от датата на получаване на препоръчаното писмо, с което банката уведомява заемателя, че заемът му е тиражиран, т. е., че е определен да получи заем, (заемостателът) е длъжен да направи писмено искане до банката за разрешаване на определения му заем. Към искането той трябва да приложи и изискуемите се книги за разрешаване на земята. По уважителни причини и като изключение, банката може да продължи този срок с още 2 месеца. Когато в определения тримесечен или в продължения от банката с 2 месеца срок заемостателът, по неговите причини от него причини, не може да представи необходимите книги, той губи правото да ползва определения му заем, но запазва правото си да участва в следващите заемораздавания.

Пилеубчикът Петър Пацак от ДИЗ „Болшевик“ Габрово изпълнява нормата си над 150 на сто. Снимка: В. Пурел

МЛАДИ СТРОИТЕЛИ НА ЖИЛИЩЕН БЛОК

Още един пететажен жилищен блок за трудещите се започна да издига Габровският градски народен съвет.

Главната улица „Георги Генов“ там, където е Народна банка, се огласи от удари на кирки, звън на лопати и бойки младежки гласове. На 5 април 17 стажанти от школа за трудови резерви № 25 в Търново, под ръководството на възпитателя Божидар Ст. Пещанов направиха първите копни на обекта. Задружната работа, която три месеца ще споява колектива, се хареса на всички и заспори. Една след друга излизат от плънцката натоварени с пръст каруци, а равнината на земята бързо се понижаваше. Скоро тук ще зашумише и транспортната лента.

— Да обиям съвременниците на другите три стажантски групи — предложиха младите строители. Младежта не обича да протача. Речено — сторено. На събрание на групата на ДСНМ приеха призив-обещание: ще дават качествена работа, като най-малко достигнат 60 на сто изпълнение на нормата, предвидена за III разряд. На събрание се роди и първата патристична инициатива.

На изкопа има много камъни от стари зидове, няма да ги

Успехът може да бъде по-добър

В края на миналата година централният печат съобщи, че поради лошо ремонтване вагоните 24060, 24063 са върнати на ДВЗ „А. Жданов“ в Дряново. Това се отрази зле върху името на завода.

Сериозните слабости, които бяха допуснати както по качеството, така и в ритмичното изпълнение на плана накарал партияната, младежката и профсъюзната организации и стопанското ръководство да заострят, повече вниманието си на тези въпроси. Последваха редица мероприятия. Резултатите от досегашната работа трябва да насърчат колектива на завода. Планът за първото три месеци е изпълнен 101.40 на сто. Производителността на труда е увеличена с 2.64 на сто над плановата. Въпреки че производството е разширено с 66 на сто спрямо 1955 г., създадена е по-добра организация.

Добре работи групата спирачки с ръководител Кирил Георгиев. Тя дава само качествено производство. Вагоните никога не са закъснявали по нейна вина. Всички производствени задачи се изпълняват спрочно. Ръководителят следи редовно за качеството, затова спирачките винаги се предават изправни на приемника на завода.

Успехи имат и групите парно отопление, нови вагони, столари и други.

В завода са известни имената на качествениците Ганчо Попов — нитовчик от група „Нови вагон“, Пенчо Александров, Трифон Смилов и др., които се стремят да дават само качествено производство. За подобрене на работата в група „Нови вагони“ е изграден младежка бригада с ръководител Иван Грозев. Тя се състои от шест души и работи на най-трудния участък.

В последно време в завода е въведено възлово предаване и приемане на вагоните.

Въпреки изпълнението на производствения план за първите два

месеца на т. г. някои групи продължават да допускат сериозни слабости.

Не се осигурява ритмично изпълнение на плана вътре в отделния месец. Така например за първото 15-дневие на м. януари той е изпълнен 13.07 на сто а през второто — 86.93 на сто. Това не мине доведе и до шумовщина, а в крайна сметка — до влошаване на качеството.

Има случаи майстори на сменни да приемат работата само по количество без да оглеждат и качеството. Например др. Станчо Станишев от група столари допуска да се монтира дошме на плаките и затегне с витла без да се провери, че дошмето развива рамките на плаките, което наложиха да се демонтира, преработи и отново затегне. Освен това, и самата рамка е изработена лошо. На вагон 14081 майсторът Петър Гачков допусна лошо почистване на притискателни коризи и лошо полиране на обшивката, което доведе до саморазправяне между работниците от полирното отделение.

Все още не е достатъчно внимателен към тях и майсторът на участъка Иван Димитров.

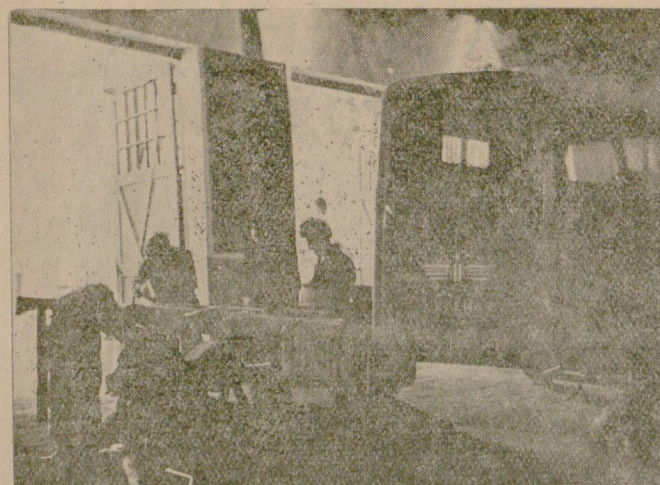
Някои ръководители като др. Иван Цанев допускат в последния момент, когато вагоните ще се изпращат, да се извършват набързо известни поправки.

Има случаи по недоглеждане от страна на производствениците да се бракуват направени предмети. Столарите Стоян Шиндров и Тодор Стоянов са изработили от лош материал фризове за притискателни рамки, някои от които са бракувани.

Заради лоша организация и даване некачествена работа в цех № 2 е наказан с „мъррене“ началникът на цеха инженер Коста Матров.

Качеството може и трябва да се подобри. Затова е особено нужно да се укрепи работата в курсовете за квалификация.

Дешо Ник. Янакиев

Колко ни е леко и приятно, когато автобусът ни носи напред! Радаме се на майсторството на шофьора. Но има един друг бешумия и скромни труженици, за които малко знаем, а от тях много зависи напредването и притен транспорт. Това са ремонтниците от сервисната работилница на УАТ — клон Елена.

Ето: На първата снимка част от младежката осморка — бригадата на Никола Калдунов в момента, когато ремонтира колата на Христо Мандрев. Младежите се отличават със своята акуратност и високо качество на работата. А на втората снимка са техните спешници в съвременното. Това са хората от бригадата на бай Кирил Н. Ячев, които правят ремонт на автобуса на Йордан Атанасов.

Текст и снимки: Н. Нейков

ВСИЧКИ НА ПОЛЕТО

Надърнеш ли край река Белица — в лъките ѝ ще спрат погледа ти трудолюбивите кооператори и кооператорки от с. Килифареве, Търновско. Стотици гласове се сливат със сладката мелодия на птичките и щурците. Блика майският живот.

Зеленчуковите бригади разсаждат домати и пипер. Вече 15 дни от зори до късна вечер килифарчани засаждат облагоустените лози.

Първа започна и е начело в засаждането бригадата на Ст. Мангов. Между старите кооператорки личат и ентузиазиранието новоприети Йорданка В. Смилова, Калинка Мар. Иванова, Тотка Колева и др. Те редовно излизат на работа.

Д. Купаров

Необходимостта от доброволна застраховка

През 1955 г. в Севлиево околия бяха нанесени големи загуби на народното стопанство от опустошителни градушки.

Клонът на Държавния застрахователен институт в Севлиево се притече своевременно на помощ за възстановяване на нанесените щети. Той авансира стопанствата за закупуване на зърнени храни и други.

Държавното застраховане укрепва икономиката на стопанството и не позволява да се понесат заплащанията на трудолюбива при щети причинени от природните стихии. Обратното, при незастраховане на имуществата си кооперативните стопанства търпят загуби, неоправдано снижават възнаграденията на трудолюбива.

Изплатените обезщетения на стопанствата далят надхвърлят изплатените застрахователни вноски, събрани в течение на десет и повече години.

Задължителната застраховка покрива само 30—40 на сто от средната стойност на посевите и домашните животни. За разликата по действителната им стойност се прави допълнителна доброволна застраховка, която осигурява пълна застрахователна закрила на имуществата на кооперативните стопанства и на частните стопани.

Основното назначение на доброволната застраховка е да обезпечавя стопанствата парично за щети, нанесени от природните стихии — градушка, пожар, гръм, буря, проливен дъжд и експлозия а при домашните животни — от смърт и нещастни случаи.

През 1955 година Държавният застрахователен институт в Севлиево изплати обезщетения в с. Крамолин над 1,121,000 лв., от

които 726,000 по доброволна застраховка (при 69,000 лв. застрахователни вноски); на ТКЗС в с. Градница — над 971,000 лева, от които 505,000 по доброволна застраховка; на ТКЗС в с. Дамяново — над 725,000 лева и т. н.

През 1955 г. бяха засегнати чувствително и имуществата на частните земеделски стопани от с. Бериево, Градница. Гъbene, Батошево, Дебелцово, Г. Калугерово, Идилево, Душево, Стоките, Кръвник, Млечево, Столт и др. Отделни стопани, които милееха за своя труд, сключиха доброволна застраховка преди настъпване на сезона на градушките и бяха обезпечени за нанесените им щети в пълния размер. Такива случаи имаме в с. Бериево, Столт, Ряховците и други.

Но много земеделски стопани смятат, че сключването на доброволната застраховка е излишно, като казват „две застраховки не правя, стига ми една“. Това е напълно погрешно разбиране, което се използва от нечестни граждани за всяване заблуда сред честните земеделски стопани. Задължителната и доброволната застраховки не са две различни застраховки, а те двете взаимно се допълват като дават пълна застрахователна закрила на застрахованото имущество. Много засегнати земеделски стопани от с. II. Славейково, Градница, Дебелцово и други не получиха пълния размер на обезщетението за нанесените щети, поради това че не бяха направили доброволна застраховка на посевите.

През 1954 г. ТКЗС в с. Крамолин не сключи доброволна застраховка на посевите като се увлече в изказванията на зле настро-

осигуриха материал за работа б дни.

— Голямо желание имаме да спечелим съвременниците с другите групи — споделя с възнеение секретарят на ДСНМ Ганчо Колев. — Ние сме деца на трудещите. Нима не знаем какво нещо е да получиш хубава квартира с кухня и две стаи, каквито ще бъдат 12-те квартири в този блок? Затова нашият лозунг сега е всяка каруца да чака колкото може по-малко на обекта, по-малко да чака за новото жилище трудещите се от Габрово.

В. Михайлов

Колко ни е леко и приятно, когато автобусът ни носи напред! Радаме се на майсторството на шофьора. Но има един друг бешумия и скромни труженици, за които малко знаем, а от тях много зависи напредването и притен транспорт. Това са ремонтниците от сервисната работилница на УАТ — клон Елена.

Ето: На първата снимка част от младежката осморка — бригадата на Никола Калдунов в момента, когато ремонтира колата на Христо Мандрев. Младежите се отличават със своята акуратност и високо качество на работата. А на втората снимка са техните спешници в съвременното. Това са хората от бригадата на бай Кирил Н. Ячев, които правят ремонт на автобуса на Йордан Атанасов.

Текст и снимки: Н. Нейков

ВСИЧКИ НА ПОЛЕТО

Надърнеш ли край река Белица — в лъките ѝ ще спрат погледа ти трудолюбивите кооператори и кооператорки от с. Килифареве, Търновско. Стотици гласове се сливат със сладката мелодия на птичките и щурците. Блика майският живот.

Зеленчуковите бригади разсаждат домати и пипер. Вече 15 дни от зори до късна вечер килифарчани засаждат облагоустените лози.

Първа започна и е начело в засаждането бригадата на Ст. Мангов. Между старите кооператорки личат и ентузиазиранието новоприети Йорданка В. Смилова, Калинка Мар. Иванова, Тотка Колева и др. Те редовно излизат на работа.

Д. Купаров

Постижнатото не се задоволявам

Конетгледач съм в ТКЗС в с. Ресен, Търновско. През 1955 година ми бяха зачислени 10 кобилмайки. Те бяха на възраст от 5 до 12 години. Бяха добре охранени. От десетте кобили през годината получих 8 кончета.

Това успях да постигна като положих следните грижи: редовно слех за тяхното разпасване и ги отвеждах на жребец. Изпълнявах всички нареждания на ветеринарния лекар за тяхното покриване и докато не се уверих, че всички са заплодени, аз не престанах да ги водя на проба при жребеца на стопанството.

От зоотехническият курс, който посещавам вече трета година, научих как трябва да се гледат и хранят бременните кобили. Като имах предвид че плодът има нужда от хранителни вещества най-много през втората половина на бременността, аз им давах пълноценна храна, богата на витамини и минерални вещества. Дажбата беше следната: 3 килограма концентриран фураж — ечемик, царевична ярма, 6 килограма ливадно сено, 8 килограма крмъно пвекло, 3 кг сушена люцерна и слама. Много внимавам да не давам плесенясал, мухлясал тревен и зърнен фураж. Поя ги редовно с чиста, но хладка вода. Студената вода избивам, защото спъва храносмилането и води до аборт.

Кобилите през първите месеци на бременността използвахме в полека работа, а в последния месец от бременността бяха освободени напълно. За да не се застояват, все кидневно ги разхождах по два — три километра, което улесни раждането.

Всички кобили бяха поставени в отделни боксове, за които се грижех всякога да бъдат чисти и дезинфекцирани. Всекидневно правех най-щателна оборка.

Грижите в първите дни след

раждането на кончетата са най-важни. Не оставях малките копитата постоянно да сучат от майките си, защото не е много полезно. Това води често до стомашно-чревни разстройства-диарии, запени и др. Правилно развитите кончета пусках всеки два часа да сучат от майките си, а по-слабите всеки час. При кобили, на които млкото им не достигаше за изхранване на кончето, аз давах допълнително краве мляко. Последното разреждах с вода и поставях по 50 грама захар на всеки литър.

Шом кончетата навършат месец, почвам да ги привиквам към друга храна: ливадно сено, суха люцерна, овес. Оставям ги да ядат на произвола и ги наблюдавам. Ако се яви у някое конче стомашно-чревно страдание, отделям го от храната, докато мине разстройството.

От едностепенна възраст приучавам кончетата към движение. Пускам ги всекидневно по 20—30 минути на разходка, докато навършат 20 дни. После увеличавам всеки ден това време докато свикнат през деня да стоят по цели часове на чист въздух и слънце.

От ранна пролет пусках кончетата с майките им на паша. Зелената храна действуваше добре върху тяхното развитие. Бързо сменяха млечния си косъм, кожата стана еластична, а бодростта им повишена.

Правилният растеж и здравословното състояние на кончетата се контролира от ветеринарния лекар и навреме се вземат мерки при някои заболявания.

Тази година ще полагам още по-големи грижи за поверените ми животни и вярвам, че и резултатите ще бъдат по-добри.

Тодор Дим. ВЪРБАНОВСКИ

Парк сред селото

Само до преди месец напред село Градница, Севлиево се намираше незастроено място, което с години стоеше празно. В него никнеха бурени и бели тръни, то неха се сключи кокошки.

На някои селяни хрумна една полезна идея — на това пусто място да се построи хубав, просторен парк. Миналата година на една от последните сесии съветниците приеха като поръчение тази инициатива и се заеха с нейното осъществяване.

Изпълкомът на МНС пое организацията и подготовката на голямата селският строеж. На всеки стопани бе възложена задача.

Заредиха се кървани от коли и каруци, които извозваха големи камъни за оградата. Разкопа се старото шосе, минаващо по средата на бъдещия парк. И всички това селяните вършеха с желание с доброволен труд.

— Ще направим парк! Колко ще е хубаво по алените, сред ми-

ризмите на цветята!...

— То е за нас и за децата. — Знаете ли колко ще е приятно да се почива на чист въздух след уморителната полска работа!

Така разговаряха градничани. Шом се затопли времето и земята отгърна, хората се заредиха по един от всяко семейство.

Заучаха с каменарските чукове, копаха основите, занареждаха камъните на дългите огради, съединиха ги с напречните. А колкото по-високи стават стените, толкова по-добре се очертаваха алените, толкова по-дребна става пръстта по лехите, толкова по-бързо се приближава осъществяването на мечтата.

Не само цветя ще цъфнат в просторния парк. В долния край младежите ще си построят игрища за баскетбол и волейбол, трап за скачане, върлина, успоредка.

Сред село Градница се очертава парк за трудещите се селяни. Хр. Помаков

Кратки вести

Възвешаването между клоновете на УАТ в района на Автономно управление — Плевен първенството за първото тримесечие спечели клонът на УАТ в Севлиево. На специално тържествено събрание той получи преклонно знаме, а шофьорите стоклянично — авторанспортни значки.

Цялото първо тримесечие за ф-ка „Д.Блатоев“ в Габрово премина под знака на борбата за спечелване на съвременниците с ф-ка „23 декември“ в София. Задачата не беше лека. Колективът на ф-ка „23 декември“ също изпълняваше обещанията. Но по-голямата упоритост показаха работниците от ф-ка „Д.Блатоев“, от средата на които излязоха 128 ударници и 41 най-добри професията, и те спечелиха съвременничеството.

На тържествено събрание, административна и профкомитетът при РК в Търново отчетоха резултатите от военното социалистическо съревнование през I-то тримесечие.

Присъдени бяха звания: „най-добър в професията“ на др. Стефан Пилев, и-склад мануфактура, „образцов служител“ — на другите Радка Савчева, Георги Манев и Петър Стоянов и „ударник“ на 11 служители. Първенците бяха наградени.

Трудово-кооперативните земеделски стопанства в селата Пушево — Търновско и Лесичери — Павликеево получиха нови камии. Кооператорите посрещнаха радостно тези прилики.

Трудолюбиви са кооператорите от с. Правда — Г. Оряховско. През пролетната кампания те изпълниха най-срочно и качествено в окръга селскостопанските задачи и заслужено им беше отредено първото място. На Първи май — бойният празник на труда стопанството миналогодисен окръжен първенец — с. Крушово тържествено предаде на правленици знамето „ТКЗС — окръжен първенец“.

Като през миналата година, така и тази продължава да нараства броят на стопанските сгради на ТКЗС в с. Б. черка — Павликеево. За нуждите на строителството ограно бяха набавени необходимите материали. Сега усилено се строят навеси за колите на стопанството и две площадки за сушене на зърното. Ще бъдат изградени и едни царевичен хамбар, сграда за съхраняване на сено и горивните материали и други.

(По дописки на: Велко Нейков, П. Митев, М. Кукумев, Г. Гиргинов, А. Тончев, Ат. Димитров и Петър Н. Янаков)

УМЕЕТЕ ЛИ ПРАВИЛНО ДА ВЪЗПИТАВАТЕ ДЕЦАТА СИ?

Много въпроси възникват у родителите, имащи деца до тригодишна възраст. Това е напълно естествено. Децата особено силно се развиват. Здравото дете бързо расте и наддава в теглото. Раждайки се с тегло 3,2—3,4 кг, то към шестия месец удвоява, а към годината утроява това тегло; усъвършенствана се стрелост и дейностелост на неговата нервна система и вътрешните органи.

Към края на годината детето умеа вече да пълзи, да седи, стои, да ходи. В ранна възраст то получава много знания от околната среда, то учи, учи се самостоятелно да яде, да се мие, да играе на разни игри. В детето се натрупват различни взаимноотношения с околната среда, то деца и възрастни, под тяхното влияние започва да се формира тая или онака черта от характера. И най-сетне, в първите години детето започва да овладява речта.

За възпитаване детето значи, преди всичко, правилно да организираме неговия живот. Ако се спазва определен ред в живота на детето, то почти винаги е весело, спокойно, добре наддава в теглото. А да се постигне това може само тогава, когато се организира животът по режим — т. е. да то приучим да спи, да се храни и играе в определени часове.

Колкото е по-малко детето, толкова по-често възпитаването се редва със сн.

Детето в първите 10 месеца спи на ден по 3 пъти, от 10 месеца до 1 година и 6 месеца — един път. Тримесечното дете може да бодрствува непрекъснато, без да се уморява 1—1 1/2 часа, а за тригодишното от 5 1/2 — 6 часа.

Много родители не знаят как да направят, че детето да играе и спи в определени часове. Особено е трудно с децата до десетмесечна възраст. Режимът на детето от тая възраст трябва да се пригоди така, че веднага след съня детето да се храни, а след ядене да играе.

Твърде е полезен за децата сънят на чист въздух и то не само през лятото. Разбира се, към хладен въздух детето трябва да се приучи постепенно.

Развитието и здравето на децата зависи много от правилното хранене. Децата лошо наддават в теглото, често боледуват, ако в храната им недостигат белтъците, магнезиите, ако тя е бедна от витамини. Не са редки случаите, когато детето капризничи и отказва да яде, ама питателна и вкусно приготвена храна. Обикновено това се дължи на безпорядъчното хранене.

Не по-малко условие за повишаване апетита е активността на самото дете. Много активни движения трябва да се развият у децата още през първата му година: умение да задържа в ръцете чашката с мляко — да поема с устни храната с лъжичката към 5-тия месец, към 9 — 10-тия месец да пие от чашката и да яде коричката на хляба и т. н.

Ако от 1 година и 2 месеца приучим детето да яде с лъжичка гъста храна (пюре, каша), то от 1 година и 4 месеца до 1 година и 6 месеца детето ще се научи добре да владее лъжичката и да яде с нея всякаква ядене.

Необходимо е детето активно да участва в приготвянето на разходката, миенето, събличането. Малкото отнача се приуча към миенето на ръцете (след 1 година и 6 месеца) след това се побужда в него интересът към обличането, обръщайки се към него с такива думи като „наведи главата“, „дай коричката“, „опни ръчичката“ и т. н.

От първите месеци е необходимо да приучаваме детето не само да играе и се

занимава с възрастните, но и да се забавлява само.

Понякога родителите се стараят колкото се може по-рано (от 3 — 4 месеца) да приучат детето да стои седнало. Продължителното седене с помощта на възглавници е вредно за детето: то води към изкривяване на гръбначните прешлени, свиване на гръбните клетки.

Движението, речта, усмивката се наблюдава, а се започва, а се възпроизвежда виденото, находчивостта, съобразителността се развиват в играта. Игрите за деца от 1 — 3 месеца трябва да бъдат ярки, големи, за да развоят разнообразни зрителни реакции. Те се поставят на кравата на такава височина, за да могат децата удобно да ги гледат. Детето на 9 месеца до 1 година и 2 месеца се интересува от кофички за игра, панцири в които могат да се поставят малки предмети. А на по-големите деца освен кукли и мечета, трябва да се купуват такива играчки, които да им дават възможност да строят, да комбинират.

Важно средство за възпитаването се явява и примерът на родителите, тъй като детето подражава на всичко, което види в битя, в семейството. Ако възрастните между себе си са груби, речки, ако те са несъгласни в общенията си към детето, децата това лесно приемат. Детето започва да плъпа куклата. В разговора му с децата или с родителите се чуват резки и недоволни интонации.

Родителите трябва да помнят, че децата до тригодишна възраст твърде лошо разбират шегите и хумора. Затова такъв способ, като шеговитото заплашване, драженето на детето са недопустими. Шеговите изрази от той род „Аз не те обичам, ти не си мое дете“, „Твоята майка не е хубава“ и т. н. предизвикват у детето съзвиз.

Възпитаването на децата е голяма и отговорна работа. Само желанието правилно да се възпитава е малко. Необходимо са знания, търпение, настойчивост.

Г. ЛЯМИНА

научен сътрудник в института по педиатрия при Академията на медицинските науки в СССР

Как се обличат светските жени?

Как се обличат светските жени, заплата в писмото си до редакцията на сп. „Советска женина“ Лена Хенке от Германската демократична република. С молба да отговорят на моя въпрос редакцията се обърна към И. Окунев, автор на полготвената за печат книга „Изкуство на красивата дреха“.

„Уважаема Лена Хенке,

Преди всичко, трябва да кажа, че молата на дрехата не е продукт на капиталистическите интереси, стремеж за лека печалба, както пишете Вие. Молата, това е една от областите на културата, твърде своеобразна и тънка изкуство.

В Съветския съюз условията на социалистическия строй ти изпълнява свое пряко назначение: да обслужва целия народ, естетическите интереси на широките трудови се маси, удовлетворява естествената потребност на човека при подпомяване на костюма.

В буржоазните страни, гдето всички

— живопис, кино, литература е поставено в служба на капитала, молата нерядко се използва за получаване на печалби. Когато притежателите на текстилните фабрики трябва да увеличат продажбата на тъканите, „дизайн“ в мода платове с повече нови цветотесения, дълги и клоширани поли.

В тези страни като законодатели на модата застават хора, които обслужват главно жените, волеши нетрудно живот. Затова те постоянно замислят необикновено. Напълно е ясно, че болшинството от народа в тия страни носи съвсем не онова, което усилно се рекламира в ултрамодните списания.

В Съветския съюз молата също се мени, отразява постоянно подобряващото се материално благосъстояние на хората, а също на техния растящ вкус. В съветските хора няма стремеж отново да меният своите дрехи, да да бъдат обличени „модно“. Не се счита у нас за срамно и прилича в дрехите, защото в условията на социалистическото общество

— такъв случай. Отправяйки се сутринта на работа, Лена забелязала при вратата си непозната възрастна жена. Поискала да я отпине, но непознатата я спряла.

— Не си ли ти, мила, Лена Мазаник? — тихо запита тя.

— Аз съм, какво има? — наострила уши Лена.

— Нищо ли не си чувала за своя мъж? — Не, нищо... Вие знаете ли нещо за него? — в очите на Лена блеснала надежда.

— Неизточно зная и искам да ти кажа, мила, само не насаме.

Сърцето на Лена затрептяло. Забравяйки за всичко в света, тя хванала за ръка непознатата и, заглеждала се в очите ѝ, се опитала да прочете в тях, какво знае тя за нейния Шура.

— Защо стоим тука? — епомянала се тя. — Да отидем в къщи, — бе, да дочака отговор, потеглила жената след себе си.

Колко безснни нощи беше прекарала в мисли за своя любим мъж! Ето вече трета година нищо не знае за него. И изведнж тази жена сега ще разкаже за съдбата му!

— Хайде, говорете, говорете по-скоро, какво знаете за моя Шура, — настоявала Лена. — Жив ли е той? В плен ли е? Къде се намира? — Живо е, живо е, мила, мъжественото ти. Къде е сега, не мога да ти кажа, но в квартирата ми седи едина таен човек. Той прилята тук от оная страна, от нашите, и ти е донесъл писмо от мъжа.

— Боже мой, писмо от Шура! Дай го по-скоро, къде е то?

— Писмото, мила, не е с мен. Ти сама трябва да пойдеш за него, защото човекът, който го е донесъл, иска да поговори лично с тебе. Затова ме и пращи при тебе.

— Но къде ще го намеря? Къде живеете?

— Ти, мила, не се вълувай, ето ти адресчето. Като се освободиш, ела при нас след работа.

Но да дочака до края на работния ден Лена не могла. Тя се престорила на болна и получила разрешение да отиде в поликлиниката. В случай на проверка Лена пристигна до познат лекар, поискала му прам-

ЦВЕТЕНЦЕ ЗА МАМА

Чудно цветенце в саксийка
леличка ми подари.
С ален цвят, листа зелени
има пълчици дори.
На прозореца го сложих,
нека слънчо да го грее.
Ще го пази и поливам,
да цъфти и червене!
И когато моята мама
стане ударничка пак,
ще ѝ подаря засмяна,
цветенцето с ален цвят.
Стефа ТОМЕВА

Снимка: В. Пурел

Ударничката Кръстина Савова от ф-ка „23 декември“ — Габрово изпълнява нормата си на кем-машина 121 на сто.

Пред IV конгрес на Профсъюзите

Социалистическото съревнование сред работниците от ф-ка „Народна република“ в Габрово не стиха. Другарката Янка Николова от цех № 1 в чест на IV конгрес на профсъюзите премина да обслужва 200 камарни вретена. През първото тримесечие на т. г. тя изпълни личната си норма 182 на сто, а през м. април произведе над 100 кг пръжал повече от заплащаното. Сега другарката Николова работи по плана си за м. януари 1956 година.

Не е по-лоша работата и на другарката Нанка Блтимова — пресувачка от цех № 5. При дадено обещание за изпълнение на нормите 110 на сто, през първото тримесечие тя постигна изпълнение 172 на сто, а през м. април — 183,5 на сто.

Работническият колектив при фабрика „Народна република“ ще посрещне IV конгрес на профсъюзите с още по-големи успехи, голям дял в които имат жените.

Антон Георгиев

ОКРЪЖЕН СЪТЪРШЕЛ

Случка на новостроящия се стадион в Търново (Изтъркана пиеса в едно действие)

Сцената представлява кут от панорамата на новостроящия се стадион в Търново. Край самата строителна площадка се срещат граждани и ръководители на строителството на стадиона.

Гражданинът: Здравейте, другарю ръководител!

Ръководителят: Здравейте, добре дошли!

Гражданинът: Добре заварих. Как е, върви ли работата, копаят ли момчетата?

Ръководителят: Ами, както виждаш, копаят.

Гражданинът: Не се разбрахме. Аз не питам за платените работници, а за работниците от предприятията и учрежденията, които са дали обещание да помогнат за изграждането на стадиона с доброволен безплатен труд.

Ръководителят: А-а-а, да, разбрах. Абе, и те копаят по малко.

Гражданинът: Как по малко? Един познат от организационния комитет на строежа се съписа да ми се хвали, че работата първола по мед и масло. „Под пара сме — дума ми той. — Иди горе — тука де, да видиш — казва — същински кошер. Хора, хора, като мравунци. Като вземем от фабриките „Васил Левски“, „Балкан“, — браво на ръководствата на тези предприятия, организирани са се хората. Ами кооперациите — хората на всички са там. А тоа „Нарма“, „Градска търговия“, Народната банка, РЕКЕСЕТО, „Зърнени храни“, „Облекло и обувки“, „Пенсион“ — месини — всички са горе, копаят ли копаят“.

Ръководителят: Айде бе, не се шегувай, как може да измисля неверниот неща, как може да те лъже? ...

Гражданинът: Каква лъжа? Та той така ми вика: „Всичко е предвидено по план. Ето лнес — 17 април от 5—7 часа след обед на стадиона трябва да работят 25 човека от „Зърнени храни“, 23 от отел „Пенсион“, 20 от „Градска търговия“ и 10 човека от кооперация „Хигиена“. Това са всичко 78 хифа работни ръце. Средно по два кубика на човек ти сложи — ето ти 156 кубика изкопана пръст. Всичко, брат, всичко по тефтер е предвидено“.

Ръководителят: Абе, тефтерът е едно, а действителността е друго нещо.

Гражданинът: Как друго, аз затуй

дойдох, да видя. Та къде — казваш, копаят доброволните отряди?

Ръководителят: Тук трябва да копаят (посочва с ръка) но ги няма никакви.

Гражданинът: Как няма нийко? Невей ме задява, холан.

Ръководителят: Хич не те задявам. По план не знам как е, но идваха само 7 души от кооперация „Хигиена“.

Гражданинът: А вчера, она ден, по оная ден, хората не идваха ли както е предвидено по плана?

Ръководителят: Как да ти кажа, рекат ли ни, че по план се идват 120 души — знаем, че не дойват десетина.

Гражданинът: Мълчи, не думай бе, човек, белким ти държат на обещанията си ръководствата на предприятията, кооперациите и учрежденията! Та, ако тъй върви и догодина търновци няма да има стадион.

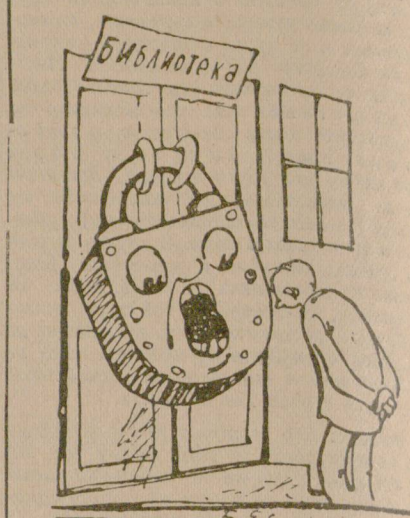
Ръководителят: И мене тъй ми се струва.

(Завеса)

Л. Кантарджиев

Кар. П. Борсуков

Библиотеката в с. Рухови, Еленско, е винаги затворена

— Когато те отваря библиотекариата Късрова?

— Когато ѝ кефне.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ДО КОГА?

Така започват и завършват много писма и оплаквания до редакцията след откритието на футболния сезон. Те то вортят за непристойности прояви на публична и състезатели по футболните полета, за слаботе и бели грижи на физкультурните ръководители за другарското спортноменско поведение на футболните и техните любители.

Защо симпатизаторите на крълата топка в Елена считат, че със запалчи, отпращани към състезателите, с нечовешки викове към противниковите състезатели, и чрез прех, хвърляни в очите на тези състезатели, когато изпълняват тач, че бъдат свидетели на крадсива игра, на истинска борба, на заслужена победа, какъвто е смисълът на футболното състезание! Няма спортната публича на Елена не знае, че победител ще бъде по-добрият майстор, по-упоритият и със сила, воля състезател? Повелението на еленската публича на срещата между еднотоминиците, чернознаменците от Лисковец и Елена беше непристойно.

„До кога, — казва друг автор на такава оплакване, — тези прояви се стават най-често в Севлиево и Елена?“ Други читатели търсят причините не само в публичата, а и в ръководството на срещите. Недостатъчно авторитетно без прецизност и разбиране, без уст към футболната игра съдийствуват много футболни съдии. Несъвместимо е облича на футболния съдия е държането на

ПРОФСЪЮЗНО ПЪРВЕНСТВО ПО ЛЕКА АТЛЕТИКА

В чест на Четвъртия конгрес на профсъюзите, на 12 и 13 май т. г. на стадиона „Христо Ботев“ в Габрово Окръжният съвет на профсъюзите — Търново организира първенство по лека атлетика със участието на представителни отбори от окръжните комитети на профсъюзите.

Веш и сам ще дойда в квартирата ти за отговор.

Без да се помни от страх, Лена изскокнала за вратата и, хвърляйки зъл поглед на възрастната жена, се понесла натакъ.

Минали няколко лена. Веднаж, като работела в кухнята на Кубе, Лена случайно погледнала през отворения прозорец на улицата и от неочакваност се обърнала: покрай прозореца бавно минавала Надя Троян.

Ела към шест часа на Ленинска улица. — Ще те чакам при Втора съветска болница — бързо подхвърляла тя без да спира и продължила натакъ.

В определеното време Лена излязла от дома на Кубе, преминала първо по улица „Ангел“, поразкохила се по Съветски, после се отправила към Ленинска. Изминавайки около триста метра по Ленинска улица изведнж ти видяла пред себе си офицер от СД от личната охрана на Кубе и неволно забавила крачката. Веднаж възникнало поздравение: „Дали не искат да ме хванат при срещата с Надя?“ Лена се спряла, нерешително постоела малко, после спряла се обърнала и рязко тръгнала обратно.

Срещата не се състояла и нашата разувачка напразно обикаляла около болничната повече от час, недоумявайки защо Лена не отишла при нея, както се условили.

На следващия ден, блъсквайки се в дома на Кубе със същия офицер от СД, който вчера надвечер се разходвал по Ленинска, Лена решила да провери своите подозрения.

— Аз ви видях как бързахте вчера за срещата с момичето, — игриво му подхвърляла тя както вървели.

Офицерът я погледнал с недоумение, погледнал рамене.

— Трябва да ти се е присънило, — спокойно отговорил той.

— Не ми се е присънило. Вчера отивах към болничната при лекар и ви видях

помощник съдията в срещата между „Урожай“ в с. Върбовка, Павликеевско и „Септември“ — Севлиево за първенство в „Б“ окръжна група. Такова обидно отношение към спортната публича от неговата страна ще бъде несправедливо да остане неразгледано от Окр. комитет за физкультура и спорт.

С много по-голямо чувство за отговорност футболните съдии ще трябва да бъдат истински арбитри на състезанията.

Причините са на първо място в липсата на действителни, конкретни и съответстващи на характера на неспортивниските прояви мерки от страна на Окръжния комитет за физкультура и спорт. Енергична намеса е вече нужна!

(По писма на читатели)

Таблица за класиране на отборите в „Б“ окръжна група към 7 май 1956 година

I зона			
„Урожай“ — Стражица	4	6	6,3
„Септември“ — Търново	3	5	2,9
„Урожай“ — Златарица	3	4	5,1
„Металургия“ — Г. О.	4	4	1,1
„Септември“ — Стражица	4	2	1,5
„Септември“ — Г. О.	4	1	0,5
II зона			
„Урожай“ — П. Тръмбеш	4	6	8,3
ВРД — Г. Оряховица	4	6	6,1
„Урожай“ — Каранево	4	5	6,4
ж. п. депо — Г. О.	4	4	5,6
„Септември“ — Драганово	4	4	4,7
„Урожай“ — Драганово	4	2	5,6
„Урожай“ — Иванча	4	2	5,12
III зона			
„Евт. Апостолов“ — Габрово	5	6	6,3
Сб. отбор — Севлиево	3	5	6,3
„Жлавно“ — Дряново	4	4	3,2
„Торпедо“ — Дебелец	4	4	4,5
„Септември“ — Севлиево	3	3	4,4
„Ч. знаме“ — Габрово	3	2	5,5
„Урожай“ — Върбовка	4	2	3,6

така тържествен, докаран.

— А-а! Виж ти чудачка, та аз бързах за стадиона да гледам футболния мач.

Лена си спомнила, че пътят за стадиона действително минава по Ленинска улица и ѝ олекнало на сърцето. Значи, и този път тя е събрала по отношение на Надя.

И все пак, когато нашата разувачка отишла вечерта при нея в квартирата, Лена решила още веднаж да я провери.

— Слушай, Надя, не би ли могла да организираш среща на сестра ми Валя с твой партизански командир?

Надя не отговорила веднага. Тя внимателно погледнала Лена в очите, наострила уши.

— Ти какво, съмняваш ли се в мейо-тихо запита тя Лена.

— Не, какво приказваш! На тебе вярвам, а все пак ми се иска, щото твой началник лично да предаде чрез най-близкия ми човек своята дума.

Лена говорила разпокъсано, зачервила се.

„Хитруваш ти нещичко, гълъбче! — помислила Надя. — Да не искам да доведя командира си в капане?“

— Едва ли е възможно, — отговорил тя. — Трудно се промъква човек тук, съвършено непознат на Минск и белоруските обичай.

— Тогава нека Валя се срещне някъде с него край Минск, — настоявала Лена.

Този разговор бил прекъснат от неочакваното появяване в двора на човек в есесовска униформа. Като го видяла през прозореца, Лена веднага позвала в него оная, която я беше видяла в къщищата в окръжните на Минск.

(Следва)

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Записки на десантника (38)

— „Загинах, — помислила тя, вцепенявайки се — Надя е негова шпионка.“

— Вие кого имате предвид, господин майор?

— Как кого? Нима ти си се срещала с много? Аз питам за оная двама младежи, с които си те видяли вчера на кино.

На Лена ѝ олекнало на сърцето.

— А-а, вие питате за жректора на немското кино ли, за господин Похлебаев? Да, с него и неговия шофюр вчера ме запозна сестра ми Валентина. Но аз много не се интересувам от кандидати за женитба, — отговорила смутено Лена, а сама помислила: „Повко работят твоите агенти! Трябва да имам това предвид и да бъда по-внимателна“.

— Хм...

Вилешайн бързо преминал през стаята като че ли той чакал някого, после изведнж се обърнал и спрял пред Лена.

— А как би постъпила, ако при тебе в къщи биха дошли партизаните и, предлагайки ти голяма сума пари, те заставят да убиеш генерала? — запитал той направо.

Сърцето на Лена замряло. „Ето го главното. Сега ще ме запита за Надя. У дома навярно вече правят обиск. Вилешайн очаква вестивестни доказателства. Добре, че